

ה"ט 22387/03/16 - פלונית נגד אלמוני

בית משפט השלום ברחובות

ה"ט 22387-03-16

בפני
המבקשת
נגד
המשיב

כבוד השופט איל באומגרט
פלונית
אלמוני

החלטה

1. המבקשת עתרה לצו למניעת הטרדה מאיימת מכוח החוק **למניעת הטרדה מאיימת**, התשס"ב - 2001 (להלן: "החוק") נגד המשיב אשר היה ועודנו, לטענתה, הממונה עליה במקום עבודתה.

הבקשה הוגשה ביום 10.3.16 ובמסגרתה טענה המבקשת, בדיון שהתקיים במעמד צד אחד, כי המשיב הוא מנהל האזור במקום עבודתה ברשת חנויות תכשיטים.

2. המבקשת הוסיפה והעידה כי הגם שלא היתה בקשרי חברות עם המשיב, היא מכירה אותו מזה 8 עד 9 שנים, שכן בעבר עבדה עמו ועם רעייתו. עוד העידה המבקשת כי המשיב הציע לה לעזוב את מקום עבודתה, שכנע אותה לעבור לחברה בה היא עובדת כעת על מנת שהיא תנהל חנות של תכשיטים בקניון רחובות.

כעולה מעדות המבקשת, היא סברה שנפתחה לפניה הזדמנות טובה ונאותה להצעה.

3. משכך, ובמסגרת ההליכים לפתיחת החנות אותה אמורה היתה המבקשת לנהל, נסעו היא והמשיב לספקי תכשיטים שונים ברחבי הארץ. באותן נסיעות, בהן היו רק המבקשת והמשיב, החל המשיב שואל אותה שאלות אישיות, כגון: האם היא מתגוררת עם בן זוגה ומשהשיבה שהיא מתראה עם בן זוגה רק בסופי שבוע, אמר: **"שאני יפה, שזה לא בסדר שאני צריכה גבר שיטפל בי וכדומה. הוא המשיך בצורה קצת יותר אגרסיבית, שנסע לאילת לכמה ימים, גילו סרטן אצל חבר שלי והייתי צריכה יום חופש לטפל בו. אמר לי שנסע למלון בתל אביב, יום כיף, מסאג', אמרתי שבשום אופן שאני צריכה לעשות מה שאני צריכה."** (עמ' 1 שורות 13-17).

לאחר דברים אלה היתה, כעולה מעדות המבקשת, רגיעה במערכת היחסים ובתחילת פברואר 2016 לאחר

התחלת יחסי עבודה ראויים ובסוף יום העבודה, פנה אליה המשיב, הציע לה לשתות עמו קפה, הצעה לה סירבה.

אולם, כאשר המשיב, במסגרת העבודה בא ברכבו לאסוף את המבקשת, הוא הציע שיעלה לדירתה על מנת שישתו קפה. גם הצעה זו סורבה על ידי המבקשת. משכך, ירדה לרכבו של המשיב והעידה: **"ואמרתי לו שיסגור עניינים, שיפסיק להציע לי הצעות כמו מלון וכוס קפה ואם לא, שנמשיך לעבוד ביחד. אמר שהכל היה בצחוק. יום אחרי ראיתי חיים שחורים. הוא התחיל לעשות לי הרבה בעיות, החל לדבר איתי בצורה שזה פשוט קטסטרופה כאילו אני לא בן אדם. היו מצבים כמו לדוגמא, שיום אחד אנו נוסעים עם בנות שאני מנהלת ... התחיל לצעוק עלי שאשתוק, שאני אדע את המקום שלי ולא אשאל שאלות."** (עמ' 2 רישא).

לאחר שהמבקשת העידה דברים אלה, ניתן צו במעמד צד אחד האוסר על המשיב להתקרב למבקשת וליצור עמה קשר.

4. כמצוות סעיף 7 (ב) לחוק התקיים דיון במעמד הצדדים. עובר לדיון, בבקשה כתובה ובמהלכו, טען ב"כ המשיב כי מרשו לא קיבל עותק מהבקשה ואף לא קיבל עותק מפרוטוקול הדיון של יום 10.3.12. נוכח דברים אלה, הציע בית המשפט לב"כ המשיב לדחות את הדיון על מנת שיוכל להיערך כדבעי. על כך השיב ב"כ המשיב: **"הייתי יעיל, הוצאתי את זה מהנט בית המשפט מציע לי לדחות את הדיון למועד אחר, על מנת שאוכל ללמוד את התיק ואני מוכן רק אם הצו יבוטל"**. (עמ' 4 רישא). משכך, התקיים דיון במעמד הצדדים במהלכו נחקרה המבקשת ארוכות על ידי ב"כ המשיב.

5. בחקירתה הנגדית העידה המבקשת שעד לאירועים נשוא ענייננו, פגשה במשיב מדי פעם בפעם ומעולם לא היתה בעיה. אולם, לאחר שהחלה לעבוד ככפיפה של המשיב **"הזמין אותי"** (המשיב-התוספת שלי א.ב.) **למלון באילת, בתל אביב. אני אומרת אמת"**. (עמ' 5 שורה 29).

באשר לשיהוי שבין האירועים הנטענים על ידי המבקשת שהיו, לטענתה, בסוף חודש ינואר 2016 ותחילת פברואר 2016 ומועד הגשת הבקשה - 13.3.16 השיבה המבקשת כי הגישה את הבקשה לאחר שהמשיב **"דיבר איתי בצורה לא יפה. אולי לא רשום. באמצע הכביש הוא רצה להוריד אותי מהרכב, בגשם אמר שאהיה באמצע הכביש אחרי זה התחלתי לבכות בכל הדרך ואמרתי שאני לא רוצה לנסוע איתו"**. (עמ' 6 שורות 6-7).

המבקשת הוסיפה והעידה כי לאחר האירועים מינואר ופברואר 2016 היא אף נפגשה לפחות בהזדמנות אחת עם המשיב בבית קפה על מנת לנסות ולהסדיר את המחלוקות (עמ' 6 סיפא).

6. לאור דברי בית המשפט באותו דיון בעניין נטלי ההוכחה, נוכח הטענות שהעלתה המבקשת, התקיים דיון נוסף במסגרתו ביקשה המבקשת להעיד עדים מטעמה. בדיון מ- 22.3.16 העיד בן זוגה של המבקשת מזה 10 שנים. מעדות בן הזוג עולה שגם הוא מכיר את המשיב מזה כ- 10 שנים היכרות שטחית. על האירועים שלטענת המבקשת התרחשו בסוף ינואר, תחילת פברואר 2016 ידע רק ביום 8.3.16 שהוא יום האשה וכדבריו, **"חג לנשות רוסיה"**. באותה הזדמנות נסעו המבקשת ובן זוגה למסעדה באשדוד ואזי ראה בן הזוג שפניה לא כתמול שלשום, **"היא עצבנית, לחוצה"** (עמ' 14, שורה 30). משכך דרש בן הזוג לפשר השינוי במצב רוחה של המבקשת והיא השיבה **"שלא טוב לה בעבודה והחלה לספר לי שישנה דרישה מצד המשיב לעלות אליה הביתה לקפה, למחרת בבוקר בטוענה"**

שהוא המנהל שלה ולא צריך למהר, שואל איזה מספר דירה היא גרה ושהוא יעלה אליה. המשכתי לחקור אותה, עלתה הצעה של המשיב שהם היו בתל אביב להיכנס לבית מלון למסאג'. אני חולה סרטן ועברתי ניתוח לפני חודש. היא סיפרה לי שאמרה למשיב שהיא צריכה חופש להיות איתי בניתוח, אמר לה בשביל מה היא צריכה אותי שאני לא לוקח אותה למועדונים ושהיא יכולה לבלות איתו. כמו כן אמרה כשהייתי בנהיגה שהמשיב אמר לה שהוא חייב זיון ואם לא, היא יכולה לסדר לו אחת מהחברות שלה. זה הרתיח אותי וזה היה יכול לגרום לי לעשות תאונה, אמרה שלא נגמר בזה שהוא איום עליה שאם תיגש למנהל ותספר לו תהיינה לה המון בעיות בחיים." (עמ' 14 סיפא, עמ' 15 רישא).

7. בן הזוג העיד כי למשמע דברים אלה הוא הזדעזע וביקש את מספר הטלפון של משרדי ההנהלה של החברה בה עובדת המבקשת, שם הוא שוחח עם האחראית על הטרדות מיניות. לאחר דברים אלה התקיימה פגישה בה נכחו המבקשת, בן הזוג ומנכ"ל החברה במהלכה שטחו המבקשת ובן הזוג את טענותיהם לפני המנכ"ל אשר הציע להם לפעול בהליכים משפטיים ובהם הגשת תלונה למשטרת ישראל.

8. כמו כן העידה מטעם המבקשת הגב' ל.ר. שהיא חברה של המבקשת מזה 20 שנה, אך אינה עובדת איתה באותו מקום עבודה אלא במקום עבודה סמוך. היא העידה שהיא התקשרה למבקשת שאמרה לה **"שהיה לה מוות ביום הזה"** (עמ' 19 רישא). יובהר, כי המדובר באירוע מפברואר 2016. כאשר התבקשה הגב' ל.ר. להסביר את פירוש המילה "מוות בעבודה" היא הסבירה שהמבקשת אמרה לה שהמשיב **"צועק עליה מול הלקוחות, עושה אותה סמרטוט"** (עמ' 19 שורה 5) ועוד העידה הגב' ל.ר. כי המבקשת **"יום קודם סיפרה שהוא רוצה לעלות אליה לקפה, מזמין אותה לשם לפה. אמרה לו שהם חברים הרבה שנים והם עובדים ביחד ואין דבר כזה. רק עבודה וזהו. אחר כל התחיל היום השחור ממתי שאמרה לו לא. כל יום צעקות כל יום היא בוכה כל יום היה לה מוות, כל יום היו לה המון בעיות. הוא לא נתן לה לעבוד בשקט, מרגע שאמרה לו לא. הכל עשה נגד. כל הבנות היו נגד."** (עמ' 19 שורות 6-10).

בנוסף העידה מטעם המבקשת הגב' ק.מ. כעולה מעדותה היא עבדה עם המבקשת תקופה קצרה. כל מה שהגברת ק.מ. ידעה להעיד עליו הוא האירוע ברכבו של המשיב, שם לאחר ויכוח בענייני עבודה, החלה המבקשת לבכות. (עמ' 23).

המבקשת אף זימנה לעדות את מר מ.מ. מנכ"ל החברה בה עובדת המבקשת. בעדותו העיד מר מ.מ. כי המבקשת התקשרה אליו בעקבות ויכוח ברכב שהיה לה עם המשיב בענייני עבודה ולאחר ששוחח עם המשיב, פגש במבקשת ובמשיב **"מחוייכים"** (עמ' 27 שורה 24). עוד העיד מר מ.מ. כי **"שאלתי אם אני צריך להתערב. הם אמרו לי שהכל בסדר וזה היה מקובל עלי."** (עמ' 27 שורות 24-25).

באשר לטענות המבקשת נשוא הדיון, העיד מר מ.מ. כי המבקשת ובן זוגה הגיעו אליו ואמרו לו שהמשיב ביקש לעלות לבית המבקשת בשתי הזדמנויות וכאשר המבקשת אמרה לו שיש צורך להגיע לעבודה, השיב המשיב שאין בעיה של זמן. עוד העיד מר מ.מ. שהמשיב הציע לה לנסוע לאילת ו**"שנכנס יום אחד לאוטו איתה, אמר לה שהוא צריך זיון ואם היא מכירה מישהי שהוא יכול להיות איתה בקשר. היא לא אמרה לי שסירבה לו, אבל שיעשה לה את החיים שחורים, אם היא תדבר איתי."** (עמ' 28 שורות 7-8).

באשר לתפקודה של המבקשת העיד מר מ.מ. שאין לו טענות בנושא זה.

בחקירתו הנגדית העיד מר מ.מ. כי בחנות אותה מנהלת המבקשת היו חילוקי דעות בינה ובין עובדות כפיפות נוספות, אך הוסיף **"יש כל הזמן חילוקי דעות בין מנהלים לבין עובדים"** (עמ' 30 שורה 6). מכל מקום כעולה מעדות מר מ.מ. הוא בחר להותירה בתפקידה כמנהלת החנות.

בנוסף העידה הגברת ג.ש. שאף היא עבדה עם המבקשת. בעדותה לא היה כדי לסייע לבית המשפט.

9. המשיב הגיש תצהיר חלף עדות ראשית בעל פה ואף נחקר על תצהירו.

המשיב הגיש בקשה לביטול צו למניעת הטרדה מאיימת שניתן במעמד צד אחד. לבקשה זו צורף תצהיר. במספר הזדמנויות במהלך הדיונים שהתקיימו הצהיר ב"כ המשיב כי אין בכוונתו להעיד את המשיב או לפרט את גרסתו וכי הנטל הוא על המבקשת.

בדיון ביום 29.3.16 ציין ב"כ המשיב כי בתיק מצוי תצהיר המשיב שצורף כתצהיר תמיכה לבקשה לביטול הצו שהוגשה ביום 15.3.16.

ב"כ המבקשת ציינה כי הבקשה מעולם לא הועברה אליה וכי כעת נודע לה לראשונה על קיום תצהיר המשיב בתיק. לראיה, ציינה כי ביום הגשת הבקשה, היא לא ייצגה את המבקשת ועל כן לא ייתכן כי הבקשה הומצאה לה.

ב"כ המשיב אשר התעקש כי בוצעה מסירה כדין, לא המציא אסמכתא לכך, לא בדיון ביום 29.3.16 ולא בהמשך.

משכך נדחה הדיון פעם נוספת על מנת לאפשר לב"כ המבקשת להיערך לחקירת המשיב על תצהירו.

10. המשיב בתצהירו ובעדותו טוען כי לא היו דברים מעולם וכי מטרת המבקשת היא לנשלו ממקום עבודתו ולהשתלט על החנות אותה היא מנהלת. המשיב אישר כי הוא זה אשר יזם והציע למבקשת לנהל את החנות שנפתחה זה לא מכבר. לשיטתו, מטרת המבקשת היא למנוע ממנו מלשמש מנהלה. דהיינו, לא רק שאין ממש בטענות המבקשת אלא שהיא מונעת ממניע זר וחיצוני. בחקירתו הנגדית הדגיש המשיב את יחסי העבודה המעורערים שהיו מנת חלקה של המבקשת עם הכפיפות לה.

הדין:

11. סעיף 2(א) לחוק **למניעת הטרדה מאיימת** מגדיר, בין היתר, הטרדה מאיימת כך:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

הטרדה מינית מוגדרת בחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998 (להלן: חוק למניעת הטרדה מינית), בין היתר, כך:

3(א) הטרדה מינית היא כל אחד ממעשים אלה:

(3) הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, המופנות לאדם אשר הראה למטריד כי אינו מעוניין בהצעות האמורות".

12. סעיף 10(א) לחוק למניעת הטרדה מינית קובע כך:

"לבית הדין לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בהליך אזרחי לפי סעיפים 6, 7 ו-9 שעניינו אחד מאלה-

(1) הטרדה מינית שעשה מעסיק, או ממונה מטעמו, לעובדו, או שעשה עובד לעובד אחר, במסגרת יחסי עבודה;

(2) התנכלות של מעסיק, או לממונה מטעמו, כלפי עובד, או של עובד כלפי עובד אחר, במסגרת יחסי עבודה;

(3) ..."

ואילו סעיף 24(א)(1) לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט - 1969 קובע כי לבית הדין האזורי לעבודה סמכות ייחודית לדון:

"בתובענות בין עובד או חליפו למעסיק או חליפו שעילתן ביחסי עבודה, לרבות השאלה בדבר עצם קיום יחסי עבודה ..."

13. דהיינו, הדיבור "הטרדה מאיימת" הינו רחב דיו ומקיף גם מעשים המהווים הטרדה מינית. ברי שהצעות בעלות אופי מיני המופנות לאדם שהראה שאינו מעוניין בהן יש משום פגיעה בשלוות החיים. כאשר בית המשפט בוחן הנושא בעיניים אובייקטיביות ראו לדוגמה: הט(ת"א) 35318-04-11 פלונית נ' אלמונית (פורסם במאגרים).

אולם מלשון הוראות החוק אנו למדים כי לא די בהטרדה בעבר על מנת שבית המשפט יוציא מלפניו צו. על המבקש להוכיח כי נסיבות ההטרדה המאיימת שהיוו בסיס לבקשה מהוות בסיס סביר כי המשיב ימשיך לפגוע בשלוות החיים של המבקשת.

דומה שגם לא יכולה להיות מחלוקת כי למי שהוטרה, בין היתר בהטרדה מינית, עומדת הזכות שלא לשוב ולהיות מוטרה בכל מקום שהוא ובין היתר במקום העבודה שאמור להיות מקום בטוח מוגן ומגן.

מאידך, יש לזכור כי הצרת צעדיו של מי שנטען כלפיו שהוא מטריד יש משום פגיעה בחופש התנועה שלו ובעניינו אף פגיעה בחופש העיסוק שלו שאף היא מהווה זכות יסוד.

14. במקרה דנן שני הצדדים אוחזים בזכויות יסוד. ראו חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו הקובע בסעיף 2 כך:

"אין פוגעים בחייו, בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם."

סעיף 5 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע:

"אין נוטלים ואין מגבילים חירותו של אדם במאסר, במעצר, בהסגרה או בכל דרך אחרת."

סעיף 8 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע:

"אין פוגעים בזכויות שלפי חוק יסוד זה אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו"

חוק יסוד: חופש העיסוק קובע בסעיף 3:

"כל אזרח או תושב של המדינה זכאי לעסוק בכל עיסוק, מקצוע או משלח יד"

סעיף 4 לחוק היסוד הנ"ל קובע:

"אין פוגעים בחופש העיסוק אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו".

מאחר והחוק למניעת הטרדה מינית מגביל חירות וחופש תנועה ואף יש בו פגיעה בלתי מבוטלת במשיב, יש להפעילו במשורה ולאחר בחינה מדוקדקת של הראיות והסמכויות הנתונות לבית המשפט.

15. לאחרונה התווה בית המשפט העליון בע"א 7426/14 **פלונית נ' דניאל** (פורסם במאגרים) (להלן: "פרשת פלונית") מהי הדרך בה על הערכאה הדיונית להפעיל את "ארגז הכלים" במקרים בהם נטענת טענה של הטרדה מינית, זאת בשים לב למורכבות הטענות והקושי המובנה לבררם בהינתן כי מרביתן מבוצעות בחדרי חדרים ובמחשכים.

בפרשת פלונית הסביר והדגיש בית המשפט העליון כי עסקינן בתחום עדין ורגיש. על כן, אין לפסול עדות מתלוננת רק בשל העלאתה בשיהוי או בשל סתירות מסויימות בה. במקרים כגון אלו המתלוננת אינה אמורה להיות **"מכשיר דיוק אוטומטי"** ובית המשפט רשאי להסתפק **"בגרעין"** האמת.

הכרעה:

16. במקרה דנן אירועי ההטרדה המינית עליהם מלינה המבקשת התרחשו בינואר ובתחילת פברואר 2016. עדותה של המשיבה היתה אמינה על בית המשפט. התרגשותה, שפת הגוף שלה ועמידתה האיתנה למול החקירה הנגדית הנוקבת והארוכה הותירו רושם על בית המשפט כי לא רק שאמרה אמת, אלא שלא בקלות הביאה עצמה לבית המשפט להעיד על דברים אלה. היא לא ביקשה להעצים את האירועים וניכר היה לא רק שהמעמד לא נוח לה אלא שהיא חשה מבוכה ועלבון על כך שמי שהציג עצמו כמכר במשך 10 שנים ורעייתו הייתה מנהלת שלה מבקש לנצל את אמונה בו.

חיזוק לעדות המבקשת מוצא בית המשפט בעדות בן זוגה. הוא העיד במבוכה, כעס והשפלה על הפגיעה שחוותה המבקשת והעלבון על כי לא היה בידו לסייע לה. בן הזוג העיד כי ראה את המבקשת עצבנית, כבויה, רגישה ורק לאחר שכן הזוג דחק שוב ושוב במבקשת היא סיפרה לו את אשר התרחש בינה ובין המשיב.

17. אכן יש ממש בטענות המשיב כי בחנות אותה ניהלה ומנהלת המבקשת יחסי עבודה רעועים. אולם כעולה מעדות מנכ"ל החברה מר מ.מ, אין המדובר במקרה חריג של עובדת אחת בלבד והוא עצמו בחר להמשיך ולהעסיק את המבקשת כמנהלת חרף התלונות שהיו נגדה מצד הכפיפה. כך גם לא ברורה טענת המשיב כי מטרת הבקשה "לנטרל" אותו מניהול החנות. כעולה מעדות הכל המבקשת אמורה היתה לנהל את החנות ואילו המשיב הוא מנהל האזור. כלומר אל מול עדותה האמינה והקוהרנטית של המבקשת שנתמכה בעדות בן זוגה, קיימת גרסת המשיב בדבר מניעה הפסולים שהינה חסרת כל היגיון פנימי.

מסקנת בית המשפט, אם כן, הינה כי המשיב, במספר הזדמנויות, במהלך ינואר ותחילת פברואר 2016 ביצע הטרדה מינית כלפי המבקשת בדרך של אמירת דברים המהווים והנושאים אופי מיני כלפי המבקשת.

ודוק, בשים לב לחומרת הטענות עמדת בית המשפט כי חרף העובדה שעסקין בהליך אזרחי בו די ברמת הוכחה של מאזן ההסתברות, סבור בית המשפט כי נדרש רף הוכחה גבוה יותר, בו עמדה המבקשת.

18. אולם, בכך לא סגי. נותרו שלוש סוגיות המחייבות הכרעה והן:

הראשונה- האם בנסיבות סביר להניח כי המשיב ימשיך לפגוע בשלוות חייה של המבקשת?

השניה- מהו אופי ההפרעה העתידי לשלוות חייה של המבקשת, ככל שהתשובה לשאלה הראשונה תענה בחיוב.

השלישית - סמכותו העניינית של בית משפט זה, נוכח העובדה שהאירועים הנתענים, התרחשו לכאורה, במהלך עבודתם של הצדדים.

19. המבקשת העידה כי לאחר שאמרה למשיב מפורשות במספר הזדמנויות כי הדברים בעלי האופי המיני שהפנה כלפיה אינם מקובלים עליה, הוא הבטיח וקיים שיעשה את חייה שחורים. בהגנות, לא העידה המבקשת כי במחצית השניה של פברואר 2016 והמחצית הראשונה של מרץ 2106 שהמשיב שם הפנה אליה דיבורים בעלי גוון מיני מכל סוג שהוא.

אולם, המבקשת העידה כי המשיב איים וקיים הבטחתו שיהפוך את חייה שחורים. כזכור העידה המבקשת על יוכוח שהתרחש ברכבו של המשיב בענייני עבודה במהלכו העליב אותה המשיב והיא פרצה בבכי והמשיב אף רצה להוציאה ברכבו במהלכו של גשם שוטף.

חיזוק לעדות המבקש ניתן למצוא בעדות הגב' ל.ר. אליה התקשרה המבקשת ותיארה לפניה כי המשיב צועק עליה למול לקוחות ועושה אותה סמרטוט.

המבקשת עצמה העידה כי פנתה בבקשה דנא נוכח התנהלותו של המשיב כלפיה בעבודה ולא נוכח ההטרדות המיניות.

לאחר שבית המשפט בחן את הראיות, נחה דעתו כי אמת דיברה המבקשת שעה שהעידה כי המשיב הפך את חייה לקשים מנשוא. לכאורה, גם אם המבקשת היא אדם קשה אין זו הדרך הראויה לנהוג כלפיו.

20. השאלה שעורר בית המשפט בדיון והצדדים התבקשו לטעון בעניינה וכך עשו בקיצור, היא האם, לכאורה, לבית משפט זה סמכות להרחיק עובד שהוא ממונה ממקום עבודה עקב התנהגותו כלפי עובד שהוא כפיף שלו. על פניו, המבקשת והמשיב עובדים באותו במקום עבודה, המשיב ממונה על המבקשת ולטענתה החל המשיב ממרר את חייה לאחר ההטרדות המיניות שהטריד אותה. הסמכות הייחודית לברר שאלות של הטרדה מינית והתנכלות בגינה במסגרת העבודה מסורה לבית הדין האזורי לעבודה.

21. בית המשפט אליו מתייחס החוק בו עסקין הוא בית משפט השלום ולא בית הדין לעבודה. אולם, מכוח החוק למניעת הטרדה מינית מסורה לבית הדין האזורי לעבודה להוציא צווים מתאימים מלפניו, בהינתן שנפרסת לפניו התמונה העובדתית המתאימה.

מתן צו למניעת הטרדה מאיימת אשר לכאורה חל ויחול בעיקר במסגרת מקום העבודה הלכאורה משותף של הצדדים, גם אם אפשרי במסגרת החוק, אינו ראוי. יש בכך משום עקיפת סמכותו של בית הדין לעבודה, אשר בידו הכלים והידע כיצד לפעול במקרים בהם מועלות לפניו כגון אלו.

גם מצוות כיבוד הערכאות מחייבת כי כל מערכת משפט תשמור על גבולות סמכויותיה ותידרש בעיקר לאלה

שהיא מוסמכת להן ולרשותה דברי חקיקה המאפשרים סעד מתאים באופן ישיר ולא על דרך פרשנות מרחיבה. בעת האחרונה קיימת מכוח הפסיקה הגמשת מה של שאלת הסמכות העניינית. אולם, המדובר בהגמשה שחלה בנסיבות מיוחדות וראוי שזו תחול במידת הצמצום, תעניק סעד מידי וראשוני ולא תחצה גבולות. בענייננו, נוכח דחיפות הבקשה ועל מנת שלא להתיש את המבקשת במירוץ הסמכויות דן בית משפט זה בבקשה בבחינת "עזרה ראשונה". המשך הבירור, ככל שהמבקשת תחפוץ בכך, מקומו בבית הדין לעבודה.

אשר על כן, מוחלט כדלקמן:

המשיב הטריד את המבקשת באמירות בעלות אופי מיני אשר המבקשת הבהירה למשיב שאינה מעוניינת בהן. לאחר שהמבקשת הבהירה למשיב כי אינה מעוניינת באמירות המיניות החל המשיב מתנכל למבקשת. כלומר, קיים חשש להמשך הפגיעה בשלוות חייה של המבקשת. על מנת שלא לעקוף את סמכות בית הדין לעבודה מחד ועל מנת שלא לפגוע בצדדים פגיעה בלתי מידתית, תוך מתן הגנה זמנית למבקשת ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת כך שנאסר על המשיב לשוחח ו/או לשהות במחיצת בכל מקום שהוא בלא שאדם שלישי יהא נוכח. תוקף הצו עד 3.5.16. ככל שהמבקשת תחפוץ בהמשך הליכים נגד המשיב מקומם בבית הדין לעבודה.

תוכן החלטה זו מותר לפרסום לאחר מחיקת פרטים מזהים של הצדדים.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ו, 10 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

חתימה